

EXPERIMENTÁLNE VYŠETROVANIE ŠMYKOVEJ ÚNOSENOSTI DVOCH BETÓ- NOVÝCH VRSTIEV RÔZNEHO VÉKU.

Ing. Ivan Macháč, CSc.

Ústav stavebníctva a architektúry SAV, Bratislava

So svyšujúcim sa počtom používania dopredu vyhotovených prefabrikovaných dielcov, ktoré sú v stavebnych konštrukciach kompletizované pomocou dobetónovania, je stále aktuálnejšia otázka zistovania šmykovej únosnosti špáry medzi dvomi betónovými vrstvami rôznych vlastností.

Šmykové sily prenášané v styčnej špáre medzi prefabrikátom (napr. doskového typu) a dobetónovaním na mieste montáže ako i eventuálne relativne premiestnenia, ktoré medzi obidvoimi vrstvami vznikajú, sú ovplyvňované radom parametrov. Z najdôležitejších spomíname tieto:

- stav, resp. spôsob úpravy styčnej plochy,
- história a druh zataženia vrstiev,
- dĺžka betónovacej pausy,
- materiálovovo-mechanické vlastnosti.

Cieľom experimentálneho výskumu bolo určenie šmykovej únosnosti v špáre styku medzi horizontálnou vrstvou nového betónu a betónom prefabrikovanej konštrukcie doskového typu pri pôsobení pulsujúceho zataženia kolmo na vrstvy. Predpokladala sa stropná konštrukcia vytvorená zo stropných panelov typu □ a horizontálne styčné špáry bez šmykovej výstuže.

Na riešenie úlohy sme použili nasledujúci postup prispôsobený možnostiam a vybavenosťi mechanicko-technologickeho laboratória (SCHEMICK). Experimentálne vyšetrovanie bolo rozdelené na tri hlavné smery:

- a) vyšetrovanie vlastností a chovania sa fragmentu stropného panelu s dodatočne nadbetónovanou doskou hr. 50 mm pri kolmom pulsujúcom striedavom zatažení (simulujujúcim prejazd kolesa kolmo na rebrá panelu),
- b) zistovanie zbytkovej šmykovej únosnosti špáry styku vrstiev na telesách skúšených od a) pri šmykovom zatažení,

c) zistovanie ľamykovej únosnosti styčnej špáry na skúšobných telesách 300x300x50 mm s dodatočne betónovanou vrstvou hrúbky 50 mm.

Vlastnosti panelu s dodatočne betónovanou vrstvou.

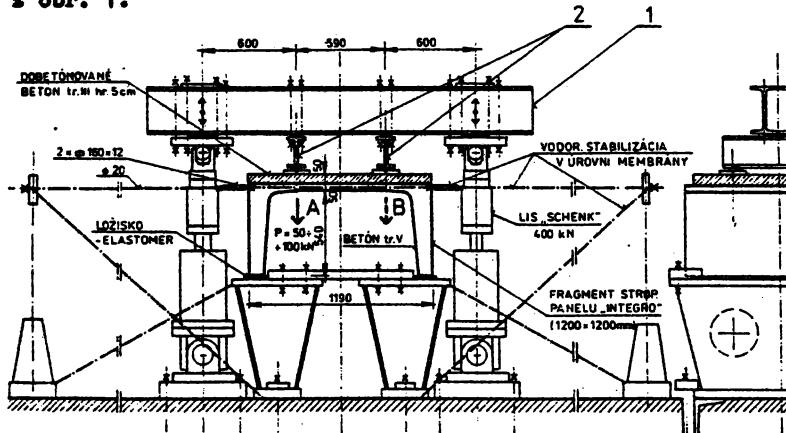
Ku skúške sme použili fragmenty strunobetónových panelov tvaru \square (využívané v systéme INTEGRO) s pôdorysným rozmerom 1200x1200 mm s hrúbkou dosky 50 mm. Materiál fragmentov zodpovedal betónu tr. V a materiál dobetónovania betónu tr. III. Priemerné hodnoty hlavných materiálových konštant materiálu dobetónovania po 28 dňoch boli v MPa:

$$E \dots 32\ 980 - 34\ 239 \text{ (modul pružnosti)}$$

$$R_t \dots 4,27 - 5,34 \text{ (pevnosť v tahu za ohybu)}$$

$$R_b \dots 28,62 - 32,96 \text{ (pevnosť v tlaku)}$$

Celkové usporiadanie zatažovacej skúšky je zrejmé z obr. 1.

Obr. 1 Zatažovanie vrstevnej dosky striedavým pulzujúcim zatažením.

Fragment bol uložený horizontálne medzi dve hydraulické válce SCHENCK - 400 kN pracujúce v tahu. Prenos sily z válcov a zo spojovacieho nosníka (!) sa zabezpečoval cez kibové uloženia zatažovacích priečnikov (2) vo dvoch asymetrických miestach cez ocelové kruhové dosky \varnothing 150 mm, hr. 20 mm. Použil sa striedavý zatažovací režim so sinuso-

vým priebehom sily s fázovým posunom $1 \times \pi$, s frekvenciou $2+3$ Hz s celkovým počtom cyklov na vzorku $n=0,3-0,5 \times 10^5$. Maximálne hodnoty zatažovacej sily boli A, resp. $B=50-75\text{ kN}$ (v súhlase s predpokladaným prevádzkovým zatažením dosky panelu). V priebehu merania sa hodnoty zatažovacej sily zvyšovali pravidelne po 10 000 cykloch zataženia o $0,3$ kN (pre zataženia $A=10-50$ kN), resp. po 100 cykloch od zatažovacej sily $A=50$ kN vyššie. V prestávkach medzi zataženiami sa merali charakteristické veličiny pri statickom zatažení.

Okrajové podmienky uloženia rebier panelov boli vzhľadom na ich možnú polohu v konštrukcii dvojaké:

- 1) Priame uloženie rebier na ocelovú podložku, (vnútorný panel stropu), bez vodorovného posunu.
- 2) Uloženie rebier na ložiská zo surovej gumy hrúbky 15 mm umožňujúce horizontálny posun rebier (krajný panel stropnej dosky alebo panel pri dilatečnej špáre). V úrovni hornej hrany panelu bolo priložené zavetrovacie zariadenie, ktoré zabezpečovalo stabilitu panelu v horizontálnej rovine (náhrada vplyvu susedných panelov v strepe).

Celkom sa vyšetrali tri druhy povrchov panelov:

- 1) bez špeciálnej úpravy (ako u sériových výrobkov po zhutnení ponorným vibrátorom),
- 2) so špeciálnym jednosmerným zadrážkováním (hranol s hrotmi),
- 3) dtto ako 1) a 2) so znečistením pomocou ilovitej suspenzie.

Drsnosť povrchu sa určovala spôsobom podľa [2].

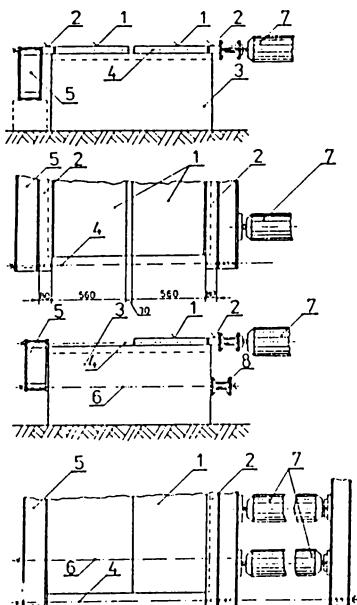
Počas zatažovania sa vyšetrovali prichyby v strede dosky, vodorovné a zvislé vzájomné posuny a pomocou ultrazvukového zariadenia sa merala dĺžka prechodu impulzu kolmo na vrstvy v šachovnicovej sieti (miera poškodenia styčnej špáry).

Pri zatažení styčnej špáry (50 kN) vznikali poškodenia v oblasti pôsobiska zataženia a zasahovali približne do 25% styčnej plochy v obidvoch prípadoch okrajových podmienok

(pri volných okrajoch nastala naviac strata únosnosti dosky prefabrikátu - priebežné trhlinky rovnobežné s rebrami s otvorením) ako 0,3 mm.

Zbytková šmyková únosnosť.

Skúšobné telesá (fragmenty panelov) sa skúšali v zariadení podľa obr. 2. Styčná špára medzi dobetónovaním a

Obr. 2 Zistovanie zbytkovej šmykovej únosnosti v špáre styku dvoch vrstiev.

panelom bola zatažená šmykovým zatažením. Zistovali sa hodnoty zbytkovej šmykovej únosnosti špáry po účinkovaní pulzujúceho zataženia. Zatažovacie zariadenie tvorila rovnovážna samonosná sústava s trojmi hydraulickými válcami á 200 kN. Skúšobná sila z troch jednostranne umiestnených hydraulických válcov á 200 kN (7) sa prenášala priamo cez ocelový roznášací nosník s dreveným dotykovým prahom (2) do strednicovej roviny ľadnej časti dobetónovania a pomocou ocelových tiahô (4) a ďalšieho roznášacieho ocelovoého nosníka (5) sa prenášala do strednicovej roviny druhej časti dobetónovania. Po ušmyknutí prvej časti pokračovalo sa spôsobom zná-

zormeným v spodnej časti obrázka. Rozdiel spočíval v odstránení dreveného prahu (2) z nosníka (5) a v zachytení krútiaceho momentu pôsobiaceho na (5) ďalšími tiahlami (6) zakotvenými do nosníka (8).

Počas zatažovania sa merali v šachovnicovej sieti pomerné deformácie dobetónovania ε_x vo smere šmykovej zatažovacej sily (roznos šmykovej sily - kvalita styčnej špáry). Kvalita styčnej špáry sa kontrolovala súčasne i

ultrazvukom.

Výsledky merania pomerných deformácií ξ_x ukázali, že v danom statickom usporiadani v dôsledku klesajúceho priebehu šmykového napäťia v špáre prenáša šmykoví silu $\sim 87\%$ plochy styčnej špáry. Pri započítaní poškodených častí, výslednú silu prenášalo $60-65\%$ plochy styčnej špáry. Prie-merné hodnoty skutočného zvyškového napäťia v šmyku $\tilde{\tau}_{sz} = 0,883-1,326 \text{ N/mm}^2$.

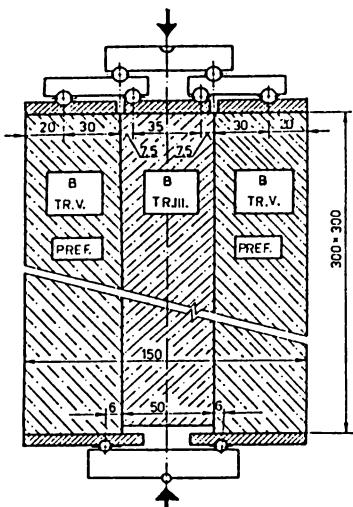
Šmyková únosnosť na skúšobných telesách.

Použili sa trojvrstvové skúšobné telesá, obr. 3, (navrhnuté tak, aby v styčnej špáre pôsobila iba priečna sila), ktorých vonkajšie vrstvy tvorili betón reprezentujúci prefabrikovanú konštrukciu a vnútorná vrstva hrúbky 50 mm bola dodatočne dobetónovaná. Za dosiahnutie únosnosti špáry v šmyku $\tilde{\tau}_s$ sa považovalo šmykové zlyhanie jednej zo špár.

Odsúšali sa telesá s nasledujúcimi úpravami, resp. kvalitou styčných plôch:

- 1) horizontálne betónovaná, vibrovaná doska - prirodzená drsnosť,
- 2) dtto ako 1) + zvýšenie drsnosti vodorovným zadrážkováním (rovnoberne so smerom šmykovej sily alebo kolmo na smer šmykovej sily),
- 3) dtto ako 1) + zníženie drsnosti hladením na omietkovú kvalitu,
- 4) dtto ako 1) + zníženie drsnosti - kontaminácia bentonitovým mliekom.

Urobili sa skúšky s rozmerom dobetónovania upraveným na $150 \times 150 \times 5 \text{ mm}$ pre zhodnotenie vplyvu rozmeru styčnej špáry skúšobného telesa na dosiahnuté výsledky, resp. na možnosť porovnávania výsledkov [1]. Šmyková únosnosť pri povrchu typu 1) dosiahla hodnoty $\tilde{\tau}_s = 0,313-0,507 \text{ N/mm}^2$. Najvyššie hodnoty $\tilde{\tau}_s$ sa dosiahli pri zvislom zadrážkovánii, rovnobežne so smerom šmykovej sily, $\tilde{\tau}_s = 0,807-1,401 \text{ N/mm}^2$. U typu 3) (omietková kvalita špáry) sa získali hodnoty $\tilde{\tau}_s = 0,247-0,748 \text{ N/mm}^2$. V prípade 4), keď volne zvibrovaná

Obr. 3 Zistovanie šmykovej únosnosti stykovej špáry na skíšobných telesách.

L i t e r a t u r a:

- [1] D a s c h n e r, F., K u p f e r, H.: Durchlaufende Deckenkonstruktionen aus Spannbetonfertigteilplatten mit ergänzender Ortbetonschicht: DAFS, Heft 340, Berlin 1982.
- [2] Hodnocení drsnosti povrchů stavebních dílců a konstrukcí pomocí vzorků drsnosti. Výskumný a vývojový ústav Stavebních závodů Praha, vydal TZÚS 1984.

plocha bola kontaminovaná bentonitovým mliekom (50g bentonitu na 1l vody), únosnosť oproti prípadu 1) poklesla o 75% alebo dokonca i na 0. Predlžovaním betónovacej pauzy sa získali mierne zvýšené hodnoty τ_s (z 28-43 dní zvýšenie o 12%). Rovnako priaznivý vplyv malo uloženie dosiek prefabrikátu pred betonážou v 100% vlhkosti na dobu 2 hod. v prípade u typu 1) (zvýšenie τ_s o 9%).